

града“. Презъ 1873 г. го виждаме като виденъ чиновникъ по железнодорожната линия на английската компания „Русе — Варна“, а отъ тамъ по Хиршовата линия. Чиновникъ е станалъ съ единичката целъ да помага на революционерите във вътрешността на България, защото, като ангажиранъ на работа между чужденци, по-мъжко е било да го хванатъ, още повече, че е носилъ разкошната за онова време чиновническа униформа. Като единъ отъ най-видните сподвижници на революционния комитетъ въ Гюргево, той през януари 1873 г., вече членъ на русенското съзаклятие, заедно съ Ради Ивановъ и Т. Кърджиевъ, е организиралъ засада между Червена вода и Разградъ, за да освободи Левски, като мислѣлъ, че ще го каратъ въ Цариградъ. (Също такава засада е била направена и върху линията Т.-Сейменъ и Каядъжикъ). Познатъ на турци и българи, като „шемендеферъ-маймуру“, първите не сѫ подозирали, че подъ униформата съ „лъскави копчета и европейска шапка“ се крие единъ отъ най-върлитѣ душмани на империята.

Георги Икономовъ, редомъ съ *Стамболовъ* и *Зах. Стояновъ*, е билъ единъ отъ първите организатори на Старозагорското възстание.¹⁾

Слѣдъ Одисеята на *Икономовъ* въ товарнитѣ вагони на Нова Загора — Т.-Сейменъ — Одринъ, дѣто е билъ скритъ заедно съ Зах. Стояновъ,²⁾ той се отзава въ Цариградъ и отъ тамъ въ Влашко, за да заработи по предстоящето общобългарско възстание въ 1876 г. Отредень е билъ отъ централния комитетъ за организаторъ на втория революционенъ районъ (Сливенския) и през януари 1876 г. тръгва за Сливенъ. За дѣйността му тукъ до мѣсецъ априлъ вече се спомена, а тъй също и за заминаването му въ Търновския революционенъ районъ, отъ дѣто пъкъ, тъкмо въ надвечерието на Срѣдногорското възстание (20-и априлъ), той се отзава при *Бенковски*. Въ това възстание, името на *Икономовъ* стои редомъ съ тия на *Бенковски* и *Воловъ*. (За участието му въ „Народното събрание“ при прочутото *Оборище*, вижъ пакъ

¹⁾ Тѣхъ съмишленикъ е билъ И. В. Цанковъ, който презъ това време е билъ на служба при железнодорожната телеграфна станция въ Нова Загора. Същиятъ Цанковъ, заедно съ далматинеца Зарковичъ, е спасилъ Икономовъ и Стояновъ слѣдъ потушаването на горното възстание.

Споредъ Димитровъ (Кн. Бълг., II, 375) Икономовъ е билъ войвода на Старозагорските възстанници. Димитровъ заедно съ Икономовъ сѫ били въ Сливенъ десетъ дена преди избухването на това възстание. Кондисали въ дома на Икономовия зетъ Х. Василь Табака, дѣто, слѣдъ като събрали съмишлениците си, оказалось се, че Сливенци сѫ готови да дигнатъ възстаннието заедно съ Старозагорците.

²⁾ Ср. труда на послѣдния по възстанието и подробностите тамъ за Икономовъ, I, 246 — 250, 253 — 255, 283.